

skåret støtte til anlæg, der ved bekendtgørelse om husdyrgødning og ensilage m.v.'s ikrafttræden, ikke opfylder de hidtidige regler i medfør af miljøbeskyttelsesreglementet.

Dette synspunkt, finder jeg, harmonerer med administrationen af nugældende lov om miljøstøtte nr. 606 af 23. december 1980, hvor miljøkreditrådet meddeler afslag på ansøgninger, hvor der er tale om lovliggørelse af ulovlige anlæg.

Som § 4, stk. 2, er udformet i lovforslaget, bør fradrag foretages i alle de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden har stillet krav om ændringer af det pågældende anlæg, også selv om anlægget ikke har været ulovligt efter miljøbeskyttelsesloven.

På dette punkt er lovtæksten altså mere vidtrækkende, end de specielle bemærkninger antyder.

Af hensyn til forståelsen og fortolkningen heraf til brug ved udarbejdelse af regler om kommunernes administration og miljøstyrelsens behandling af eventuelle klagesager er det min hensigt at stille et ændringsforslag for at skabe overensstemmelse mellem lovtæksten og bemærkningerne, således at lovlig/ulovlighedskriteriet dermed tydeliggøres.

Hvad angår undtagelsen i § 4, stk. 2, sidste punktum, kan den nuværende formulering lede til den fortolkning, at fradrag ikke skal foretages, hvis ansøgeren har »efterkommet kravet« ved at opføre det nye anlæg, hvortil der søges om støtte. Herved ville fradragsreglen i stk. 2 blive uden reelt indhold.

For at bestemmelsen skal kunne virke efter hensigten, finder jeg det rimeligt at ændre den til »Dette gælder dog ikke, såfremt ansøgeren godtgør, at kravet er efterkommet inden påbegyndelsen af den investering, hvortil der søges om støtte efter denne lov«. Jeg vil fremsætte ændringsforslag herom.

Herefter vil der i sager, hvor der tidligere er udstedt krav, som er opfyldt inden investeringens påbegyndelse, ikke skulle foretages fradrag.

Såfremt der stilles krav til eksisterende anlæg inden 1990, vil fradrag skulle foretages. Dette vil ligeledes være tilfældet for allerede inden lovens ikrafttræden stillede, men uopfyldte krav.

Som § 4, stk. 2, er formuleret, vil eventuelle krav i medfør af den kommende bekendtgørelse om husdyrgødning og ensilage m.v.,

ikke kunne begrunde et fradrag i medfør af § 4, stk. 2.

Det skyldes, at bestående anlæg – jfr. § 4, stk. 2, »det hidtidige anlæg« – ikke omfattes af bekendtgørelsens indretningskrav før 1. januar 1990. Det vil sige samtidig med, at støtteloven ophører. De »hidtidige anlæg« reguleres således frem til 1. januar 1990 fortsat af miljøreglementets regler om indretning af gødningsopbevaringspladser m.v. For nye eller væsentligt ændrede anlæg, som umiddelbart reguleres af indretningskravene i gødningsbekendtgørelsen, er fradragsreglen i § 4, stk. 2, irrelevant.

Spørgsmål 26:

Hvad er baggrunden for valget af de 85.000 kr. som grænse for, om støtten ydes i form af et engangstilskud eller i form af rater?

Svar:

Som det er udvalget bekendt, vil de statslige udgifter i forbindelse med lovforslaget være betydelige. Af finansielle grunde vil man ved at give ydelsestilskud til store investeringer i stedet for kontant tilskud kunne udstrække den finansielle byrde over en 14-årig periode fremfor over blot 4 år.

Jeg har derfor søgt at finde frem til en beløbsgrænse, der på den ene side tilgodeser de små brug med de mindre investeringer, så disse brug kan få kontant tilskud, og samtidig tager hensyn til belastningen af statsfinansierne.

Ved grænsen på 85.000 kr. er skønnet, at 15.000 ejendomme vil få kontant investeringstilskud med et samlet støttebeløb på 250 mill. kr., mens 20.000 ejendomme vil få ydelsestilskud i form af rater med et samlet støttebeløb på 850 mill. kr.

På denne baggrund finder jeg, at de statslige udgifter lettere vil kunne finansieres, uden at regeringens udgiftsloft brydes, eller at der skal foretages mere omfattende omprioriteringer på det statslige budget.

Spørgsmål 27:

Skal § 3, § 7, stk. 2, og bemærkningerne pkt. 6 forstås således, at brug med 15–19 dyreenheder skal have mindst 5 måneders kapacitet for at få støtte og 6 måneders capaci-